

W., dn. 12 marca 2018 r.

OSD 8/18

ORZECZENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych we W.

z dnia 12 marca 2018 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. w składzie:

Przewodniczący: r. pr. B. C.

r. pr. A. W. (1) (sprawozdawca)

Sędziowie: r. pr. J. G.

Protokolant: r. pr. K. C.

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. P. K.

w sprawie rozpoznawanej w dniu 12 marca 2018 r. obwinionego r.pr. D. K. o to że:

1) będąc pełnomocnikiem ustanowionym z urzędu dla Pani A. W. (2) w sprawie przed Sądem Okręgowym we W. (...) sygn. akt I C 196/16, w okresie od dnia 12.08.2016 r. do dnia 20.04.2017 r., niesumiennie oraz z nienależytą starannością wykonywał czynności zawodowe jako pełnomocnika z urzędu poprzez dwukrotne nie uzupełnienie braków formalnych pozwu, w związku z wezwaniami Sądu Okręgowego we W. (...) z dnia 12.10.2016 r. oraz z dnia 13.02.2017 r., co w konsekwencji doprowadziło do zwrotu pozwu, jak również poprzez nie wywiedzenie zażalenia na zarządzenie Sądu Okręgowego we W. (...) z dnia 21.03.2017 r. w przedmiocie zwrotu pozwu, tj. popełnił przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 233) w zw. z art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

2) w związku z ustanowieniem go pełnomocnikiem z urzędu dla Pani A. W. (2) w sprawie przed Sądem Okręgowym we W. (...) sygn. akt I C 196/16, w okresie od listopada 2016 r. do września 2017 r., nie informował Pani A. W. (2) o przebiegu ww. sprawy sądowej oraz o jej wyniku, tj. popełnił przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 233) w zw. z art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

ORZEKA

1.

Uznaje radcę prawnego D. K. za winnego popełnionego czynu opisanego w pkt 1 określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 8, art. 12 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i w związku z tym na podstawie art. 65 ust.1 pkt 3 z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) wymierza karę pieniężną w wysokości sześciu tysięcy złotych oraz na podstawie art. 65 ust. 2a z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) zakaz wykonywania patronatu na czas trzech lat.

2.

Uznaje radcę prawnego D. K. za winnego popełnionego czynu opisanego w pkt. 2 określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art.

44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i w związku z tym na podstawie art. 65 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) wymierza karę upomnienia.

3.

Kosztami postępowania w kwocie 915 zł (słownie: dziewięćset piętnaście złotych 00/00) obciąża r.pr. D. K..

UZASADNIENIE

W dniu 18 kwietnia 2017 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. wpłynęła skarga A. W. (2) na działanie radcy prawnego D. K.. Skarżąca zarzuciła radcy prawnemu D. K. nieinformowanie jej o przebiegu toczącego się postępowania sądowego pomimo wielokrotnie podejmowanych przez nią w tym celu prób kontaktu z radcą prawnym D. K.. Nadto z treści skargi wynikało, że radca prawny D. K. został ustanowiony dla Pani A. W. (2) pełnomocnikiem z urzędu w sprawie zawisłej przed Sądem Okręgowym we W. (...) I Wydział Cywilny, sygn. akt I C 196/16.

Na skutek zawiadomienia opisanego w poprzedzającym akapicie Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. P. K. postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2017 r., wszczął dochodzenie w sprawie możliwości popełnienia przez radcę prawnego D. K. przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu postanowień art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 233), poprzez nie informowanie Pani A. W. (2), dla której radca prawny D. K. został ustanowiony pełnomocnikiem z urzędu, o przebiegu sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym we W. (...) sygn. akt I C 196/16.

Następnie dnia 25 maja 2017 r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. P. K. postanowił przedstawić radcy prawnemu D. K. zarzut, że nie informował A. W. (2), dla której radca prawny D. K. został ustanowiony pełnomocnikiem z urzędu, o przebiegu sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym we W. (...) sygn. akt I C 196/16, w okresie od listopada 2016 do kwietnia 2017 r., tj. popełnienie przez radcę prawnego D. K. przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu postanowień art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 233),

Po przeprowadzeniu dowodów z dokumentów przedłożonych wraz ze skargą oraz z przesłuchania obwinionego D. K. i pokrzywdzonej – A. W. (2), a także przeprowadzenia dalszych dowodów z dokumentów załączonych do pisma pokrzywdzonej dnia 3 lipca 2017 r., a nadto po przeanalizowaniu akt sprawy I C 196/16 udostępnionych przez Sąd Okręgowy we W. (...) oraz po ponownym przesłuchaniu pokrzywdzonej A. W. (2), Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. P. K. postanowieniem z dnia 27 października 2017 r. przedstawił radcy prawnemu D. K. zmienione zarzuty, że:

1.

będąc pełnomocnikiem ustanowionym z urzędu dla A. W. (2) w sprawie przed Sądem Okręgowym we W. (...) sygn. akt I C 196/16, w okresie od dnia 12 sierpnia 2016 r. do dnia 20 kwietnia 2017 r. nienależycie wykonywał obowiązki pełnomocnika z urzędu poprzez dwukrotne nie uzupełnianie braków formalnych pozwu, w związku z wezwaniami Sądu Okręgowego we W. (...) z dnia 12 października 2016 r. oraz z dnia 13 lutego 2017 r., co w konsekwencji doprowadziło do zwrotu pozwu, jak również poprzez nie wywiedzenie zażalenia na zarządzenie Sądu Okręgowego we W. (...) z dnia 21 marca 2017 r. w przedmiocie zwrotu pozwu,

tj. popełnienie przez radcę prawnego D. K. przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 233);

2.

w związku z ustanowieniem go pełnomocnikiem z urzędu dla Pani A. W. (2) w sprawie przed Sądem Okręgowym we W. (...) sygn. akt I C 196/16, w okresie od listopada 2016 r. do września 2017 r. nie informował Pani A. W. (2) o przebiegu ww. sprawy sądowej oraz o jej wyniku,

tj. o popełnienie przez radcę prawnego D. K. przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 oraz art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 233).

Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2017 r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. P. K. postanowił zmienić postanowienie o przedstawieniu zarzutów radcy prawnemu D. K. wydane dnia 27 października 2017 r. i przedstawić temu obwinionemu zarzuty, że:

1.

będąc pełnomocnikiem ustanowionym z urzędu dla A. W. (2) w sprawie przed Sądem Okręgowym we W. (...) sygn. akt I C 196/16, w okresie od dnia 12 sierpnia 2016 r. do dnia 20 kwietnia 2017 r. niesumienne i z nienależytą starannością wykonywał czynności zawodowe jako pełnomocnika z urzędu poprzez dwukrotne nie uzupełnianie braków formalnych pozwu, w związku z wezwaniami Sądu Okręgowego we W. (...) z dnia 12 października 2016 r. oraz z dnia 13 lutego 2017 r., co w konsekwencji doprowadziło do zwrotu pozwu, jak również poprzez nie wywiedzenie zażalenia na zarządzenie Sądu Okręgowego we W. (...) z dnia 21 marca 2017 r. w przedmiocie zwrotu pozwu,

tj. popełnienie przez radcę prawnego D. K. przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 233) w zw. z art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

2.

w związku z ustanowieniem go pełnomocnikiem z urzędu dla Pani A. W. (2) w sprawie przed Sądem Okręgowym we W. (...) sygn. akt I C 196/16, w okresie od listopada 2016 r. do września 2017 r. nie informował Pani A. W. (2) o przebiegu ww. sprawy sądowej oraz o jej wyniku,

tj. o popełnienie przez radcę prawnego D. K. przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 233) w zw. z art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego we W. w dniu 12 marca 2018 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. podtrzymał wniosek o ukaranie obwinionego radcy prawnego D. K. oraz wniósł o wymierzenie kary pieniężnej w wysokości sześciu tysięcy złotych i zakazu sprawowania patronatu na okres trzech lat za czyn opisany we wniosku w pkt. 1 oraz karę upomnienia za czyn opisany w pkt. 2 wniosku. Obwiniony radca prawny D. K. pomimo prawidłowego zawiadomienia nie stawił się na posiedzenie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny we W., na posiedzeniu w dniu 12 marca 2018 r. orzekł, iż radca prawny D. K. jest winny popełnionych czynów, wymienionych w punkcie 1. oraz punkcie 2. postanowienia z dnia 20 grudnia 2017 r. wydanego przez Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. P. K., i w związku z tym orzekł jak w sentencji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny i prawny:

Pismem z dnia 12 sierpnia 2016 r. nr OIRP /1352/2016 radca prawny D. K. został ustanowiony pełnomocnikiem z urzędu dla Pani A. W. (2) w sprawie mającej się toczyć przed Sądem Okręgowym we W. (...) I Wydział Cywilny, sygn. akt I C 196/16. Obwiniony pismem z dnia 17.10.2016 r. zawiadomił pokrzywdzoną o fakcie wyznaczenia go pełnomocnikiem z urzędu i poprosił o niezwłoczny kontakt w celu ustalenia terminu spotkania i omówienia sprawy.

dowód:

- pismo z dnia 12 sierpnia 2016 r. nr OIRP /1352/2016 (k. 81)

- pismo z dnia 17 października 2016 r. z Kancelarii Radcy Prawnego D. K. (k.6).

Niezwłocznie po tym piśmie obwiniony oraz pokrzywdzona spotkali się w Kancelarii obwinionego mieszczącej się we W. przy ul. (...). Podczas spotkania pokrzywdzona przekazała radcy prawnemu D. K. dokumenty dotyczące sprawy celem zapoznania się z nimi oraz przygotowania pisma do Sądu Okręgowego we W. (...). Po paru dniach od spotkania obwiniony zadzwonił do pokrzywdzonej w celu wyjaśnienia szczegółów związanych ze sprawą. Następnie pokrzywdzona w związku z brakiem informacji co do przebiegu sprawy próbowała nawiązać kontakt telefoniczny z radcą prawnym D. K.. Pomimo prób z jej strony, radca prawny D. K. nie odbierał telefonu, a jedynie odpisywał krótkie wiadomości tekstowe sms, typu: „Nie mogę teraz rozmawiać”, „Zadzwoń jutro. Wracam za S.”, „Wracam z rozprawy. Zadzwoń około 16”, itp. Pomimo pisania wiadomości tekstowych sms radca prawny D. K. nie spełnił swoich obietnic i nie zadzwonił. W okresie od 13.01.2017 r. do 24.01.2017 r. pokrzywdzona ustalała za pomocą wiadomości tekstowych sms termin spotkania z radcą prawnym D. K., który ostatecznie został ustalony na dzień 24.01.2017 r., godz. 17:00. Spotkanie odbyło się na klatce schodowej, z uwagi na brak możliwości dostania się do Kancelarii, gdyż radca prawny D. K. nie potrafił otworzyć drzwi do segmentu prowadzącego do Kancelarii, z uwagi, iż któryś z najemców zamknął drzwi prowadzących na korytarz, przy którym mieści się Kancelaria obwinionego na zamek do którego wówczas obwiniony nie posiadał przy sobie klucza, gdyż jest on sporadycznie używany. Rozmowa odnośnie sprawy odbyła się na klatce schodowej. Radca prawny D. K. pokazał pokrzywdzonej projekt pisma kierowanego do Sądu Okręgowego we W. (...) w przedmiotowej sprawie. Pokrzywdzona zapoznała się z jego treścią, jednak szczegółowe zapoznanie sprawiło jej trudności z uwagi na gasnące światło na klatce chodowej. Po zapoznaniu się z treścią pisma pokrzywdzona zwróciła uwagę obwinionemu odnośnie błędnej interpretacji regulaminu wykupu mieszkania w zakresie upustów, która była zawarta w treści projektu pisma.

dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 16.11.2016 r. (k. 4);

- wiadomość e-mail z dnia 07.11.2016 r. (k. 5);

- pismo pokrzywdzonej z dnia 03.07.2017 r. wraz z załącznikami (wydruki wiadomości tekstowych sms oraz wiadomości e-mail w okresie od 08.12.2016 do 27.02.2017, wiadomości e-mail wraz z załącznikami wystane w okresie od 07.11.2016 do 28.03.2017) (k. 27-63).

Po spotkaniu radca prawny D. K. obiecał pokrzywdzonej poprawienie tego projektu pisma i następnie jego przesłanie na jej adres mailowy, z którego wcześniej wysyłała do obwinionego wiadomości e-mail. Pomimo obietnic radca prawny D. K. nie przesłał pokrzywdzonej treści projektu pisma. Wiadomościami tekstowymi sms w dniach od 31.01.2017 r. do 13.02.2017 r. pokrzywdzona przypominała obwinionemu o przysłaniu jej mailem treści pisma do Sądu – niestety pomimo kolejnych zapewnień ze strony radcy prawnego D. K. w treści wiadomości tekstowych sms z dnia 01.02.2017 r. oraz z dnia 27.02.2017 r., że wyśle przedmiotowe pismo dotyczące tej sprawy mailem, obwiniony tego nie uczynił, jak również nie zadzwonił. Jak się okazało z treści akt sądowych Sądu Okręgowego we W. (...) obwiniony nie złożył również tego pisma do Sądu w przedmiotowej sprawie.

dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 16.11.2016 r. (k. 4);

- wiadomość e-mail z dnia 07.11.2016 r. (k. 5);

- pismo pokrzywdzonej z dnia 03.07.2017 r. wraz z załącznikami (wydruki wiadomości tekstowych sms oraz wiadomości e-mail w okresie od 08.12.2016 do 27.02.2017, wiadomości e-mail wraz z załącznikami wystane w okresie od 07.11.2016 do 28.03.2017) (k. 27-63).

W trakcie przesłuchania obwinionego z dnia 25.05.2017 r. obwiniony nie przyznał się do zarzucanego czynu, wskazując, że informował pokrzywdzoną o przebiegu sprawy. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie dał wiary tym zeznaniom obwinionego, w zakresie w jakim nie pokrywają się z zeznaniami pokrzywdzonej, gdyż pokrzywdzony nie poparł swoich zeznań jakimikolwiek dowodami, jak to uczyniła pokrzywdzona, tj. wydruki korespondencji e-mail oraz wydruki wiadomości sms. Co prawda w pierwszym okresie ustanowienia obwinionego pełnomocnikiem tj. do października 2016 r. obwiniony kontaktował się z pokrzywdzoną, jednak w późniejszym okresie brak było dowodów na przekazywanie informacji pokrzywdzonej o przebiegu sprawy, tym bardziej o jej wyniku. Liczne wiadomości sms, typu: „Nie mogę teraz rozmawiać”, „Zadzwoń jutro. Wracam za S.”, „Wracam z rozprawy. Zadzwoń około 16”, wskazują na lekceważące podejście obwinionego do pokrzywdzonej. Ponadto fakt odbycia spotkania obwinionego z pokrzywdzoną oraz okazanie pokrzywdzonej projektu pisma kierowanego do Sądu Okręgowego we W. (...) również nie mogą być uznane za informowanie pokrzywdzonej o przebiegu sprawy, gdyż obwiniony nigdy nie złożył tego pisma do Sądu, jak również nie przesłał jego treści pokrzywdzonej pomimo zapewnień. Działania obwinionego w tym zakresie miały charakter pozorowany, co miało zapewne na celu ukrycie bierności obwinionego w sprawie.

dowód:

- protokół przesłuchania pokrzywdzonej z dnia 27.06.2017 r. oraz z dnia 29.09.2017 r. (k. 24-26 oraz k. 101 i 102),
- protokół przesłuchania obwinionego z dnia 25.05.2017 r. (k. 17 i 18),
- wydruk wiadomości sms pomiędzy pokrzywdzoną a obwinionym (k. 28-31),
- wydruk korespondencji e-mail pokrzywdzonej (k. 32 – 63),
- akta sądowe (k. 67-95 oraz k. 97).

W trakcie prowadzonego postępowania dyscyplinarnego - co wynika w szczególności bezpośrednio z treści akt sądowych ww. sprawy - okazało się, że Sąd Okręgowy we W. (...) w sprawie sygn. akt I C 196/16, aż dwukrotnie, tj. wezwaniami z dnia 12.10.2016 r. oraz z dnia 13.02.2017 r., wzywał radcę prawnego D. K. do uzupełnienia braków formalnych pozwu. Pomimo odebrania ww. wezwań obwiniony nie uzupełnił braków formalnych pozwu, co w konsekwencji doprowadziło do zwrotu pozwu, na podstawie zarządzenia Sądu Okręgowego we W. (...) z dnia 21.03.2017 r. Obwiniony nie zaskarżył powyższego zarządzenia, co skutkowało, iż się ono uprawomocniło, a Sąd Okręgowy we W. (...) pismem z dnia 27.06.2017 r. fizycznie zwrócił obwinionemu pozew z dnia 22.09.2015 r. Pomimo zwrotu pozwu obwiniony nie powiadomił Pani A. W. (2) o tym fakcie co najmniej do września 2017 r.

dowód:

- akta sądowe (k. 67-95 oraz k. 97).
- protokół przesłuchania pokrzywdzonej z dnia 29.09.2017 r. (k. 101 i 102).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Należy uznać radcę prawnego D. K. winnym zarzucanych mu czynów, polegających na tym, iż:

1. będąc pełnomocnikiem ustanowionym z urzędu dla A. W. (2) w sprawie przed Sądem Okręgowym we W. (...) sygn. akt I C 196/16, w okresie od dnia 12 sierpnia 2016 r. do dnia 20 kwietnia 2017 r. niesumienne i z nienależytą starannością wykonywał czynności zawodowe jako pełnomocnika z urzędu poprzez dwukrotne nie uzupełnianie braków formalnych pozwu, w związku z wezwaniem Sądu Okręgowego we W. (...) z dnia 12 października 2016 r. oraz z dnia 13 lutego 2017 r., co w konsekwencji doprowadziło do zwrotu pozwu, jak również poprzez nie wywiedzenie zażalenia na zarządzenie Sądu Okręgowego we W. (...) z dnia 21 marca 2017 r. w przedmiocie zwrotu pozwu,

tj. popełnienia przez radcę prawnego D. K. przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 233) w zw. z art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

oraz że:

2. będąc pełnomocnikiem ustanowionym z urzędu dla Pani A. W. (2) w sprawie przed Sądem Okręgowym we W. (...) sygn. akt I C 196/16, w okresie od listopada 2016 r. do września 2017 r. nie informował Pani A. W. (2) o przebiegu ww. sprawy sądowej oraz o jej wyniku,

tj. popełnienia przez radcę prawnego D. K. przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 233) w zw. z art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wskazuje, że stosownie do brzmienia art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami. Uzupełnienie powyższych obowiązków zawarto w art. 8 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, który stanowi, że radca prawny, świadcząc klientowi pomoc prawną, postępuje lojalnie i kieruje się dobrem klienta w celu ochrony jego praw. Ponadto w myśl art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należyłą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania. Od radcy prawnego, świadczącego pomoc prawną, wymagana jest sumienność i najwyższa staranność wymagana od profesjonalisty. Zarówno w orzecznictwie sądowym, jak i w poglądach doktryny ugruntowane jest stanowisko potwierdzające, że zawodowy charakter działalności oznacza podwyższony zakres wymagań. Uzasadnione jest to zarówno doświadczeniem profesjonalisty, uzyskanymi przez niego najwyższymi kwalifikacjami, jak i posiadaną przez niego fachową, specjalistyczną wiedzą (zob. komentarz do art. 12 KERP, red. Scheffler 2017, wyd. 2/Sobutka, Legalis).

W toku przeprowadzonego postępowania zarówno przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych jak i przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym zgromadzony został materiał dowodowy, z którego wyłania się niebudzący wątpliwości stan faktyczny sprawy, w którym to radca prawny D. K. swoim kilkukrotnym zaniechaniem (tj. dwukrotnym nie uzupełnieniem braków formalnych pozwu, co w konsekwencji doprowadziło do zwrotu pozwu, na podstawie zarządzenia Sądu Okręgowego we W. (...) z dnia 21.03.2017 r., oraz jego nie zaskarżeniem przez obwinionego) dopuścił się w sposób zawiniony naruszenia wszystkich wyżej wskazanych norm postępowania, tj. art. 6, art. 8 oraz art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 233). Radca prawny D. K. został ustanowiony jako pełnomocnik z urzędu dla osoby, która w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wymagała szczególnej pomocy profesjonalnego pełnomocnika, tym bardziej, że przedmiotem postępowania sądowego było wysunięte przez powódkę roszczenie związane z zobowiązaniem do złożenia oświadczenia w przedmiocie przeniesienia własności zamieszkiwanej nieruchomości lokalowej. Radca prawny D. K. pomimo, iż był prawidłowo wzywany przez Sąd do uzupełnienia braków formalnych, i to dwukrotnie, jak również za pierwszym razem został mu wydłużony – na jego wniosek – termin do usunięcia braków formalnych pozwu, nie uczynił zadość wezwaniu Sądu. Konsekwencją powyższego było zarządzenie o zwrocie pozwu, które się uprawomocniło w związku z brakiem jego zaskarżenia przez obwinionego. Nie można zatem w takim przypadku dopatrzeć się jakiegokolwiek sumienności oraz należytej staranności w prowadzeniu sprawy przez radcę prawnego D. K.. Należy wręcz jego zachowanie ocenić jako rażąco naganne. Radca prawny D. K. nie tylko w sposób zawiniony zniweczył główny cel pomocy prawnej jakim było ochrona prawna interesów osoby reprezentowanej, to także doprowadził do zwrotu pozwu wniesionego samodzielnie przez pokrzywdzoną. Dwukrotne zaniechanie spełnienia zadość wezwaniu Sądu Okręgowego we W. (...), pomimo prawidłowego wezwania, świadczy o dużej ignorancji przez obwinionego podstawowych obowiązków jakie ciążyą na każdym pełnomocniku, a także braku szacunku do zasad wykonywania zawodu radcy prawnego. Materiał dowodowy zebrany w sprawie przesądza w sposób jednoznaczny o lekceważącym stosunku obwinionego do nadrzędnych wartości i praw etycznych, jakich każdy radca prawny ślubował przestrzegać przy wykonywaniu zawodu.

Odnosząc się do drugiego zarzutu, zauważyć należy, że w myśl art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny na żądanie klienta, obowiązany jest informować go o przebiegu sprawy i jej wyniku, a w szczególności o skutkach podejmowanych czynności procesowych.

Relacja pomiędzy stroną, a wyznaczonym dla niej pełnomocnikiem z urzędu, należy oceniać tak, jak pomiędzy mocodawcą, a pełnomocnikiem „z wyboru”, któremu udzielone zostało pełnomocnictwo procesowe (por. postanowienie SN z 21.04.1999 r., I CKN 1423/98). Ma ona więc swego rodzaju zobowiązaniowy charakter i mimo, że powstaje nie na mocy umowy, ale postanowienia sądu – to pełnomocnik z urzędu ma takie same obowiązki i zasadniczo uprawnienia jak pełnomocnik z wyboru.

Pokrzywdzona wielokrotnie zwracała się do obwinionego z żądaniem poinformowania jej o przebiegu sprawy, zarówno telefonicznie, jak również za pośrednictwem wiadomości sms (np. wiadomość sms z dnia 12.01.2017 r., z dnia 31.01.2017 r., z dnia 06.02.2017 r., oraz z dnia 13.02.2017 r.), czy też mailowo (np. korespondencja e-mail z dnia 16.11.2016 r. oraz z dnia 28.03.2017 r.), jednak nie otrzymała stosownych informacji. Znamiennym jest również fakt, że pomimo, że obwiniony obiecywał, że wyśle pokrzywdzonej pismo (wiadomość sms z dnia 21.02.2017 r.) to jednak tego nie uczynił. Ponadto, pomimo że Sąd Okręgowy we W. (...) zwrócił prawomocnie pozew w sprawie, w której obwiniony został ustanowiony pełnomocnikiem z urzędu, to obwiniony nie powiadomił pokrzywdzonej o tym fakcie co najmniej do września 2017 r. – o fakcie zwrotu pozwu pokrzywdzona dowiedziała się sama po zapoznaniu się z aktami sądowymi w czytelni akt Sądu Okręgowego we W. (...), co miało miejsce w lipcu 2017 r. Pokrzywdzona była zszokowana oraz zażenowana zaistniałą sytuacją związaną z brakiem należytego prowadzenia przez radcę prawnego D. K. jej sprawy, co doprowadziło w konsekwencji do tego, że jej dwuletnie starania w przedmiotowej sprawie „odzyskania” mieszkania skończyły się na niczym. Pani A. W. (2) podczas przesłuchania w dniu 29.09.2017 r. wskazała, że czuje się ona pokrzywdzona zachowaniem radcy prawnego D. K., który nie dołożył najwyższej staranności wymaganej przez Kodeks Etyki Radcy Prawnego przy prowadzeniu jej sprawy – niewątpliwie odczucia pokrzywdzonej są uzasadnione w świetle zebranego materiału dowodowego w niniejszej sprawie.

W orzeczeniu z 22.1.2014 r. (WO 98/13, www.kirp.pl) Wyższy Sąd Dyscyplinarny stwierdził, że radca prawny obowiązany jest informować klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób ustalony z klientem. Naruszenie tego obowiązku stanowi bezsprzecznie nienależytą staranność przy wykonywaniu czynności zawodowych.

W zakresie wymiaru kary za przewinienie dyscyplinarne - wzięwszy pod uwagę całokształt okoliczności sprawy oraz postawę obwinionego, tj. w przeważającej mierze brak współdziałania z organami samorządu radców prawnych (Rzecznikiem Dyscyplinarnym oraz Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym) w toku prowadzonego dochodzenia, brak realnej próby wyjaśnienia sytuacji z pokrzywdzoną i, będącego jego konsekwencją, postępowania dyscyplinarnego – sąd uznał, że karą, która pozwoli zrealizować cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć względem obwinionego, będzie zgodnie z art. 65 ust. 1 pkt 3 i art. 65 ust. 2a ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 233 ze zm.) kara pieniężna w wysokości 6 000 zł oraz zakaz sprawowania patronatu na czas trzech lat.

Zgodnie z art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 233 ze zm.), karami dyscyplinarnymi wobec radcy prawnego są upomnienie, nagana, kara pieniężna, zawieszenie prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na czas od trzech miesięcy do pięciu lat oraz pozbawienie prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego.

Biorąc pod uwagę charakter przewinienia, postawę obwinionego w toku postępowania, oraz fakt, że obwiniony w żaden sposób nie próbował naprawić negatywnych następstw wywołanych jego zawinionym zachowaniem, tj. nienależytym wykonywaniem czynności profesjonalnego pełnomocnika oraz nieinformowaniem klienta o toczącym się postępowaniu, w ocenie sądu kara pieniężna oraz zakaz sprawowania patronatu, w sposób wystarczający wypełnią wszystkie funkcje, jakie przypisywane są instytucji kary. W przedmiotowej sprawie, zważając na całokształt okoliczności sprawy, sąd uznał więc za celowe zastosowanie orzeczonych kar.

Znaczący charakter przewinienia oraz postawa obwinionego wskazują na niecelowość wymierzenia obwinionemu którejkolwiek z lżejszych kar, tj. kary upomnienia bądź nagany.

Ze względu na powyższe należało orzec jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 233 ze zm.) mając na względzie, iż wydane zostało orzeczenie o ukaraniu.

Pouczenie: Zgodnie z art. art. 70⁴ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 233 ze zm.) od niniejszego orzeczenia przysługuje odwołanie stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu niniejszego orzeczenia wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia odwołania.